

Понижено и разрушено мора да се обнавља

Светиња подизана у доба кнеза Лазара и обнављана крајем деветнаестог века постала је кључна тачка окупљања Срба Косовског Поморавља

Упоредо са серијом напада, инцидената, графита с лошим порукама, са забраном уласка на Косово – одвија се један потпуно другачији процес, окупља се велики број људи и шаљу се сасвим другачије поруке. Ноћ је уочи празника Светог архангела Гаврила и стотине људи долази у шуме изнад Ђиљана, где се налази манастир Драганац. Ова светиња, подизана у доба кнеза Лазара и обнављана крајем деветнаестог века, постала је кључна тачка окупљања Срба Косовског Поморавља. Овде долазе различити људи – наставници, лекари, уметници, политичари. Шта их привлачи? Обновљене старе везе између светиње и верника, тренутак ретке сигурности или мир којим одише ово место?

Унутар манастира је све у изградњи јер изгледа као да свако има потребу да се овде некако оствари. Духовни напредак је основа свега. У складу с тим, манастир је прекиноћ добио три нова монаха: Спиридона, Христифора и Романа. Они су овде уградили свој живот и граде свој однос према Богу и светињи. Игуман Драганца, Иларион (Лупуловић), организовао је монашку заједницу као место сталног доласка и радосног сусрета, а ноћ монашења је

тиха свечаност која се завршава звуковима кавала и песмама Поморавља.

Јуче, на сам дан празника, слава је у Светим архангелима код Призрена. Задужбина цара Душана, најбогатије властелинство српског средњег века, гробно место најмоћнијег српског владара, данас је храм у обнови. За разлику од Драганца, у чијој је близини око четрдесет хиљада Срба, око Светих архангела нема готово никога сем десетак Срба у Призрену и нешто повратника по околним селима. Упркос томе, храм цара Душана је пун верника, неки стоје са стране, неки улазе и љубе камену плочу испод које је почивао један од ретких Немањића који није проглашен за светитеља.

„Овог пута смо успели да се пробијемо, пре месец дана су нас зауставили“, каже Влада, расељено лице из Призрена, који никада не пропушта прилику да дође у свој град и види његове светиње.

Притисак косовских власти у протеклим месецима усмерен је према СПЦ и верницима који организовано долазе на КиМ. На то се у беседи посебно осврнуо владика Теодосије:

„И ова света обитељ дели судбину свога народа. Кад је народ страдао, страдала је и она. И онај манастир који је подигао благочестиви цар Душан доживео је своје распеће, али сила божја чини да оно што је понижено и разрушено мора да се обнови – ми смо сведоци тога. Наше време је можда најтеже за оне који живе на Косову и Метохији јер никада није било мање православних Срба у овом и другим градовима. Господ нас крепи јер је ова света обитељ обновљена, обновило се монаштво и служи се света литургија. Започели смо обнову Цркве Светог Николе, али злоба људска и оних који не знају за Бога и његову доброту, милост и љубав, не дозвољава да се ова црква обнови. Њу обнављамо да би се у њој молили не само за себе већ за све људе, за наше непријатеље и за оне који чине све да овде не буде молитве и да не буде живота у овом манастиру. Ових дана се иде толико далеко да се верницима брани да дођу да посете светиње. Они који хоће да дођу да се поклоне нашим светињама бивају заустављени, али немогуће је против Бога војевати“, рекао је владика Теодосије.

Привлачност ових зидина на којима се виде стара разарања, али и пламен погрома из 2004. године велика је и често необјашњива. Са крајњег југа Норвешке, из Кристијансанда, дошао је васкуларни хирург Миљко Пејић. Рођени Ужичанин, врло је активан у скупљању помоћи, планира да с владиком Теодосијем и Епархијом рашко-призренском шири идеју о фонду за Косово и Метохију.

„Не могу вам описати осећај... због тога што сам на овом месту. Везан сам за цара Душана, за његову улогу у нашој историји, за ову његову задужбину“, каже доктор Пејић.

Игуман Светих архангела Михаило (Тошић) брине о свима који су дошли. Врата манастира су увек отворена и све што овај човек има је на столу и пред онима који му долазе. Велики новоизграђени конак се зове Душанов народни конак или скраћено ДНК. Све је подређено људима који долазе у овај храм и град Призрен.

mitropolija.com